

2. Napadený rozsudek rovněž nesprávně uplatnil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 v rozsahu, v němž Tribunál nezohlednil účinky a váhu koncepční rozdílnosti označení při celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek, které vykazují velmi nízký stupeň vzhledové a zvukové podobnosti. Podle ustálené judikatury musí koncepční obsah přihlašované ochranné známky dostačovat k tomu, aby neutralizoval velmi malou vzhledovou podobnost a malou zvukovou podobnost, která podle Tribunálu existuje mezi přihlašovanou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou.
3. Konečně Tribunál uplatnil nesprávně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že posuzoval existenci nebezpečí záměny mezi dotčenými označeními bez toho, aby zohlednil všechny faktory relevantní pro okolnosti věci při zjištění nebezpečí záměny. Konkrétně, Tribunál nezohlednil zásadní okolnost, která byla součástí skutkového stavu sporu: původ, historii, zeměpisný význam slova obsaženého v ochranných známkách dotčených v řízení a jeho symbolické spojení se zbožím označeným uvedenými ochrannými známkami. Tribunál v důsledku toho a v tomto rozsahu rovněž zkreslil skutkový stav sporu.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. července 2014 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-346/14)

(2014/C 361/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a G. Wilms, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že žalovaná tím, že nesprávně použila čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60 ES (¹) (dále jen „směrnice o vodě“) při povolování stavby vodní elektrárny na řece Schwarze Sulm, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 4 odst. 3 SEU ve spojení s článkem 288 SFEU;
- uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rakousko se údajně pokouší obejít zásadu zákazu zhoršení, která je zakotvena v článku 4 odst. 1 směrnice o vodě jakožto základní zásada uvedené směrnice, a tím porušuje podmínky pro osvobození stanovené v čl. 4 odst. 7 této směrnice.

Uplatnění směrnice o vodě je *ratione temporis* založeno na judikatuře Soudního dvora, podle níž členské státy během lhůty pro provedení směrnice nemohou přijmout žádné právní předpisy, které by mohly vážně ohrozit dosažení cíle směrnice (čl. 4 odst. 3 SEU ve spojení s článkem 288 SFEU).

Žalovaná ve svém novém rozhodnutí vycházela pouze ze změněného posouzení stavu vody na Schwarze Sulm. Toto změněné zařazení (stav vody „dobrý“ namísto „velmi dobrý“) odporuje původnímu plánu povodí. Zjištění a posouzení v plánu povodí se nemohou na poslední chvíli měnit v důsledku správního rozhodnutí přijatého *ad hoc* na základě nových kritérií. Pokud by tomu bylo naopak, mohla by být snadno obcházena podstatná hmotněprávní ustanovení směrnice o vodě, jakým je v projednávané věci zásada zákazu zhoršení stavu, jakož i důležitá procesní ustanovení, jakým je například účast veřejnosti.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Câmpulung (Rumunsko) dne
21. července 2014 – Maria Bucura v. SC Bancpost SA**

(Věc C-348/14)

(2014/C 361/04)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Câmpulung

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maria Bucura

Žalovaná: SC Bancpost SA

Vedlejší účastník: Vasile Ciobanu

Třetí osoba: SC Raiffeisen Bank SA

Předběžné otázky

- 1) Je ve smyslu směrnice 93/13/EHS (¹) vnitrostátní soud, který projednává námitku proti výkonu exekuce založenému na smlouvě o úvěru týkající se vydání kreditní karty typu American Express Gold, povinen v případě, že pověření k vykonání exekuce bylo vydáno bez přítomnosti spotřebitele, posoudit i z moci úřední, jakmile má k dispozici skutkové a právní poznatky nezbytné pro tyto účely, nepřiměřenost poplatků stanovených v dotčené smlouvě, a sice: a) – poplatek za vydání karty; b) – poplatek za roční vedení karty; c) – poplatek za roční vedení další karty; d) – poplatek za obnovení karty; e) – poplatek za výměnu karty; f) – poplatek za změnu PIN; g) – poplatek za výběr hotovosti z bankomatu nebo u přepážky (vlastní nebo jiné banky v Rumunsku nebo v zahraničí); h) – poplatek za placení zboží nebo služeb poskytovaných hospodářskými subjekty v zahraničí nebo v Rumunsku; i) – poplatek za tisk a zaslání výpisů z účtu; j) – poplatek za zjištění zůstatku prostřednictvím bankomatu; k) – poplatek za opožděnou platbu; l) – poplatek za překročení úvěrového limitu; m) – poplatek za neodůvodněné odmítnutí platby, s tím, že výše těchto poplatků není uvedena ve smlouvě?
- 2) Je uvedení roční úrokové sazby s odkazem na následující formulaci: „úrok z úvěru se vypočítá v závislosti na denním zůstatku, rozděleném na položky (platby, výběry hotovosti, výdaje a poplatky) a v závislosti na úrovni denní úrokové sazby platné během období, na které se vztahuje výpočet. Úrok se počítá denně v souladu s následujícím vzorcem: součet produktů mezi výší každé položky denního zůstatku a denní úrokovou sazbou platnou pro příslušný den; denní úroková sazba se vypočítá jako poměr roční sazby a 360 dní“ – informace, která má v kontextu směrnice Rady 87/102/ES ze dne 22. prosince 1986 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES ze dne 16. února 1998, která obsahuje podobnou formulaci, zásadní význam – sepsána jasným a srozumitelným jazykem ve smyslu článků 3 a 4 směrnice 93/13/EHS?
- 3) Může vnitrostátní soud s ohledem na neuvedení výše poplatků, které mají být zaplacený na základě smlouvy a zařazení způsobu výpočtu úroků do této smlouvy, aniž by se uvedla jejich výše, shledat – v souladu s ustanoveními směrnice Rady 87/102 ze dne 22. prosince 1986 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru (²), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES ze dne 16. února 1998 (³), a ustanoveními směrnice Rady 93/13/EHS – že nedostatek těchto informací ve smlouvě o spotřebitelském úvěru má za následek, že dotčený poskytnutý úvěr je považován za osvobozený od poplatků a úroků?